

לסרט. למשל, יש בו יותר מדי רומנטי-
ציה של העניין, כמו למשל קביעת פגי-
שה בלב המדבר, יש בו תיסכול — בין
המתח לצד הפוליטי. הסרונות בוודאי
אפשר למצוא.

לעומת זאת, נסו גא למצוא סרט יש-
ראלי נוסף הרומן לנסיון לפתור בצורה
כלשהי את הבעיה הפוליטית. והבעיה הי-
נפשית המתלווה אליה — ביחסי ישראל-
ערב.

נסו למצוא עוד דמות אחת בסרט ש-
נעשה בישראל שתדמה לזו של ראש
שירותי-הביון בסרט — דונאלד פלונס,
שהוא ללא ספק הדמות השלמה והסימפ-
טית בסרט כולו. עם עיגולים סביב העי-
ניים של מי שישן תמיד פחות מדי, ועם
ההופעה המוזנחת והמכנסיים הגולשים
תמיד כלפי מטה של אדם שאין לו זמן
להתעסק בקטנות כמו הופעה חיצונית. ו-
מאחורי חיצוניות זו, עוצמה, כוח החלטה
וכוח שיפוט, ועם זאת משהו מן האב-
היהודי הדואג.

או נסו למצוא עוד צילום ריאליסטי ו-
אמיתי של ירושלים כמו זה של קוטאר.
מובן שמי שאוהב את ירושלים הנוצצת
של הגלויות הצבעוניות המבריקות ית-
אכזב, אבל כל מי שיידע להעריך צילום
שמנציח כאילו את ריח הסימטאות ואת
צינת ערפילי הלילה, ימצא כאן עבודה
למופת.

ניתן להידברות ישראלית-ערבית אינה
נושא חביב, בעיקר בשבועות האחרונים.
לכן יש להניח שלא יחסרו אלה שירימו
קול נגד הסרט וירגו על תוכנו. אבל בי-
סופו של דבר, אין דרך אחרת לשים קץ
לרציחות ואובדן חיי-אדם מאשר הידב-
רות, ובמוקדם או במאוחר, יצטרכו להגיע
לידי כך. ואם סרט שנעשה בישראל מעז
לומר זאת, אפילו זה במסגרת של סרט
מת ואהבה, יבורך על כך.

גווייה בשק

עם שדיים

כל פעם, כשהיצ'קוק מצלם סרט, הוא
סוגר את האולפנים, משביע את השחק-
נים שלא יגלו מה קורה על בימת-הצילום-
מים ואינו נותן לעיתונאים, או לאנשי
יחסי-הציבור, לספר מה מתרחש לפני
המצלמות.

אם הוא רוצה לספר, הוא עושה זאת
בעצמו. הוא עושה מסיבות עיתונאים, עו-
רך כל מיני טריקים של פרסום, מספר פה
פרט ושם פרט — ובסוף איכשהו אתה
יודע למה להכות בסרט הבא שלו.

פרנזי, הסרט האחרון שלו, שעוד לא
הוצג בשום מקום בעולם מלבד פסטיבאל-
קאן, יהיה השלאגר של השנה הבאה, זה
בטוח. היצ'קוק חוזר בסרט על כל הטכ-
ניקות והפאטנטים שפיתח והשתמש בהם

במאי היצ'קוק

פרקים שבורים ארוחת-בוקר

בלו חמישים ושניים הסרטים הקודמים
שלו. אבל אין דבר, לבריאות. כל זמן שזה
עובד.

פרנזי זו מן הרגשה מוזרה, הנובעת
מעתים פנימיים והגורמת לך לעשות
מעשים מוזרים ובלתי טבעיים. כשאתה
חושב על שם כמו פרנזי אתה נזכר מיד
בשמות כמו ורטיגו ופטיכו ופתאום נהיה
לך קר.

מה קורה בפרנזי? נשים נחנקות בלונז'
דון. כל פעם שמוצאים גווייה, קשורה
לצוואר היפה שלה עניבה. חושדים באיש
הלא נכון, והוא בורה כי הוא יודע שהי-
מיסטר לא תאמין לו. האיש הנכון הוא
מאניאק מטורף.

המיפלצות

הבתולות

בגלל קפה קטן (גת, תל-אביב,
איטליה) — מה שיכול היה
לשמש כסיפורון פיקאנטי במח-

רוזת מהתלות של „דקאמרון“ — הפך אצל הבמאי האי-
טלקי אלברטו לאטואדה לסרט ארוך וממושך, אם כי
נעים וחביב למדי. בקומדיה משעשעת זו, נשארות מיו-
תמות שלוש אחיות מזדקנות, לאחר שאביהן נפטר. הוא
הוריש להן הון-תועפות, וכמובן שגברי העיר לוטשים עיניים
אל כסף. כל אחת בפני עצמה, טרם ידעה טעמו של גבר.
המגעיים הראשונים הנוצרים לאחר מות האב עם הצד
השני של המין, יוצרים שורת סיטואציות מצחיקות, הנע-
זרות במאניירות אופייניות לכל אחת משלוש הבתולות
הזקנות. עד שהן מאבדות את בתוליהן. בשעת מעשה ומה
שקורה לאחר מכן — הם רגעים מצחיקים מאוד. פשו-
טים, גסים — אבל משעשעים.

אוגו טוניאצי, חייל קרבי לשעבר ועתה, גבר בגיל
העמידה, משטה באחות אחת ונישא לה, מציל את השנייה
מזרועותיו של נוכל המבקש את כספה, ודואג לשלישית
לקבל את מנת ה„גבר“ השבועית שלה. כולן אוהבות אותו
עד שיגעון, ובהרמוניה מעוררת קינאה. אלא שמרוב דאגה
לכולן, הוא חוטף שבץ. וכל זה, משום שפעם נכנס אל
ביתן והן מוזגו לו כוס קפה קטן.

למה הוא בא לבית, לא ברור. הסיבה נמצאת אי-שם
בתסריט. איך הוא מסתדר בדייקנות עם כל השלוש, גם
זה לא משנה, כי בסד-הכל זה רק סרט. ובכלל, כל הסיפור

זונה אצילה

הקרב בארץ האש (סינרמה,
תל-אביב, ארצות-הברית) —

צריך להיות פושע שביל לעשות
את מה שעשו יוצרי „הקרב בארץ האש“, לסיפרו של ז'ול
וורן. סיפור הרפתקאות, אחד ויחיד שלו, יכול לשמש
פוטנציה, מצע לעשרה תסריטים מרתקים ועוצרי נשימה.
איך אפשר היה לקחת רומן-הרפתקאות נחמד ומותח
כליכך, ולעשות ממנו סרט כה משעמם, שאפילו ילדים
עוזבים אותו באמצע ההקרנה?

כנראה שבאמת נגמר לקירק דוגלאס. הוא גם הפיק
את הסרט וגם שיחק בו, בתפקיד הראשי. זה פשוט
לא ייתכן, שבעידן הקולנוע של שנות השבעים יעשו סרט
שיתמשך כמו מאסטיק, שהתסריט שלו יחזור כמו מפגז
מנגמג על תבניות מחזוריות, ללא כל משמעות וקירבה
לבניין העלילה. איפה, איפה נשמע דבר כזה?

ועוד שחקנים כאלה: יול בריגר בתפקיד ראש השודדים
השחור והאכזר, שמנסה לתפוס את קירק דוגלאס ששומר
על מיגדלור, ושכל הזמן מתחמק ממנו. הוא מתחמק כליכך
הרבה פעמים, שכבר בכלל לא איכפת לך אם יתפסו אותו,
או לא. לתמונה מצטרפת סמאנטה איגאר, זונה המתחפשת
לאצילה, מתנהגת ונעשית כמו זונה. סמאנטה איגאר
היא קרן האור היחידה באפילה השוררת בארץ האש.

מתח זה לא מתח, מירדף אינו מרדף, סכנת-נפשות

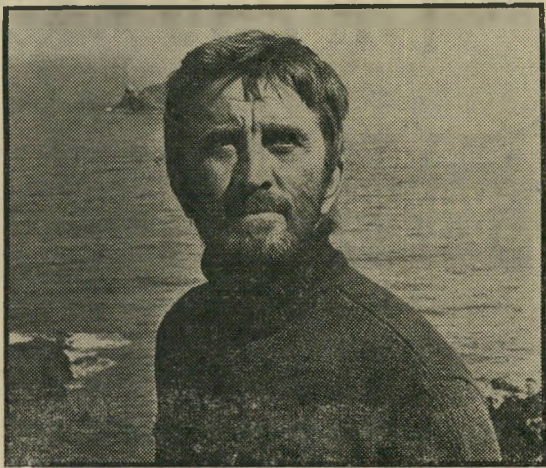

רומנה, וקוטיק וגדוויין:

גבר אחד לשלוש בתולות

משועבד למצבים הקומיים-פארסאיים, ולכן הוא לא חייב
להיות הגיוני.

לכן אל תחפשו „הגינים“ בסרט על יחס המינים
ותיפקודו של הגבר עלי אדמות. זהו בידור קליל ונעים
לימי הקיץ, מוגש בטוב-טעם ובהומור אינו עלידי אלברטו
לאטואדה. שלוש המפלצות הנוצרות בקדירה, במאניירות
משגע, ראיות לציון בזכות כשרון משחקן הקומי. אם
תחפשו אותן, הן עונות לשמות פרנציסקה רומנה, מילנה
וקוטיק ואנג'לה גדוויין.

דוגלאס: לא ז'ול ולא ז'ול

הופכת למשחק ילדים, בגלל צילום ועריכה שאינם עונים
על תנאים מינימאליים של סרט רגיל. חבל, בעיקר על
הזמן.
ועוד פרט קטן: הסרט הזה כבר הסתובב בכמה וכמה
בתי-קולנוע בארץ, בערים הקטנות. למה לרמות ולפרסם
במודעות שזוהי הצגת-בכורה-ארצית? באמת, קצת רספקט!

סיגל. זירו מוסטאל בתפקיד מישיני —
רע ותיאטרלי. משעשע.

חיפה

**** דקאמרון (פאר, איטליה) —
סיפוריו החריפים והעוקצניים של בר-
קאצ'יו לועגים לאיוולת האנושית ומרגי-
זים את הבורגנים בגירסה הקולנועית
מלאת הדמיון של פיאר פאולו פאזוליני.
מומלץ למי שאינו פוריטני.

**** ידע הכשרים (שביט, אר-
צות-הברית) — מהו ערכה של אתבה
בעיני שני גברים אמריקנים ממוצעים.
מהו תיפקודו של המין בקביעת ערך הא-
בה? סרט חשוב של מייק ניקולס. משי-
חק מצויין של ארט גרונקל וג'ק ניקול-
סון. אל תחמיצו.

* מילכרד 22 (עמחי, ארצות-הברית)
— סרט מוקדם יותר של מייק ניקולס.
עם אלן ארקין. סאטירה מאקאברית גור-
ראה על המימד הצבאי במלחמת-העולם
השנייה.

ירושלים

*** הארי המזוהם (אוריון, אר-
צות-הברית) — הסרט הטוב ביותר של
קלינט איסטוד והבמאי דון זיגל. סרט
אלים ומותח מתחילתו ועד סופו.

תדרין

תל-אביב

*** החתול (בנייהודה, צרפת)
— שלא תעזו להחמיץ משחק מרשים
ומפעים של ז'אן גאבן וסימון סיניורה,
בסרט המבוסס על סיפרו של ג'ורג' סימ-
נוז. במאי: פייר גראנייה-דאפאר. איטי
ונוגע ללב.

* הלפיד והחק (דן-ריבירה, אר-
צות-הברית) — יין משומר היטב, משנות
החמישים, על תעלוליו של ברט לנקסטר
המקפץ מעץ לעץ ומחומה למבצר. אגדה
צבעונית חביבה, מימיה הטובים של הור-
ליבוד. עם וירג'יניה מאי.

*** הקונפורמיסט (תכלת, אי-
טליה) — „קייס“ פסיכולוגי משופשף, כי-
רקע לפעילות פוליטית על רקע איטליה
הפאשיסטית בשנותיה האחרונות של מר-
סוליני. בימוי מרגש ומסעיר של בר-
נארדו ברטולוצ'י. משחק מרשים של ז'אן
לואי טריניטיאן, דומיניק סאנדה וסטפא-
ניה סאנדארלי.

* היהלום הנוהט (תל-אביב, אר-
צות-הברית) — מירדפון עליו אחרי יה-
לום שהלך לאיבוד באמצע השוד. הבמאי:
פירס ייטס. עם רוברט ראדפורד וג'ורג'